

אור דוד

בס"ד ה' סיון תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
נשא	ירושלים 19:03 יבנה 19:20 מצפה רמון 19:12	ירושלים 20:20 יבנה 20:22 מצפה רמון 20:14	101	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספר הרב שלמה משה עמאר שליט"א, הראשון לציון לשעבר ורבה של ירושלים כיום: רבי שלום משאש זצ"ל רבה של מרוקו ושל ירושלים סיפר לי כמה פעמים שכשהוא כותב תשובה בהלכה לפעמים זה הולך בקלות ולפעמים נתקע. כשאני מצליח אני עובר לשאלה הבאה ולאחר מכן חוזר לראשונה. אם לא הולך אני שוב עובר לשאלה אחרת ורק אח"כ חוזר לראשונה. אם גם בפעם השלישית לא הולך אני פשוט מתחיל לבכות! בוכה ובוכה ותאמין שמעולם לא נענית ריקם, תמיד אח"כ הייתה לי תשובה שכן שערי דמעה לא ננעלו. אדם בן 97 ששפט את ישראל בבתי דין במרוקו וכאן בארץ מעל 70 שנה, מגדולי הפוסקים, אומר שכשלא הולך הוא יושב ובוכה לה' ואנו מה נענה אחריו. בדומה לכך מסופר על רבי נחמן מברסלב (שבחי הר"ן סימן ח') שספר שכל למודו בתורה בא לו ביגיעה גדולה. כשלמד משנה ולא הבין בכה הרבה עד שזיכה אותו ה' להבין וכן בגמרא ובלימוד הזהר. בליקוטי מוהר"ן (חלק א סימן רסב) מסביר רבי נחמן שממעינות התורה שמחדש באים כל מיני חיצונים לינוק מהם לכן צריך לבכות קודם שמחדש בתורה וכך כוחות הטומאה מתבטלים וזה מסביר גם את הפס': על נהרות בבל (נהרות חידושי התורה שבתלמוד הבבלי) שם ישבנו (הישיבות הקדושות) גם בכינו (שצריך לבכות לפני שמחדש בתורה). ב"ה זכינו לחזור לבית ה' בית הכנסת! נזכה כל עם ישראל לקבל את התורה כל יום מחדש, באהבתה נשגה תמיד ודמעותינו יתווספו לים דמעות ישראל שיעוררו את גאולתנו. אוהב אתכם! חג שמח ושבת שלום :-).

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ז' סיון: יב ויאמר יהוה אל משה עלה אלי הִכָּה וְהִיָּה שָׁם וְאָתַנָּה לָךְ אֶת לַחַת הָאֵבֶן וְהַתּוֹכָה וְהַמָּצוּהָ אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרָתָם: יג וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיהוָשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים: יד וְאֶל הַזִּקְנִים אָמַר שָׁבוּ לָנוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהָיָה אֲהֲרֹן וְחֹר עִמָּכֶם מִי בַעַל דְּבָרִים יִגֹּשׁ אֲלֵהֶם: טו וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הָהָר וַיִּכַּסּ הָעָנָן אֶת הָהָר: טז וַיֵּשְׁכֵן כְּבוֹד יְהוָה עַל הַר סִינַי וַיִּכְסְהוּ הָעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן: יז וּמָרָא כְבוֹד יְהוָה כָּאֵשׁ אֲכָלַת בְּרָאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: יח וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאֲרֻבָּעִים לַיְלָה:

(שמות כד, יב-יח)

(יומא ד ע"ב)

א יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: ב אָמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמִצּוֹדֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: ג כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפָּח יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַזּוֹת: ד בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסַחֲכָה אִמְתּוֹ: ה לֹא תִיכָּא מִפָּחָד לַיְלָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: ו מִדְּבַר בְּאִפֹּל יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צִהְרִים: ז יִפֹּל מִצָּדָךְ אֶלְף וּרְבֵבָה מִימִינְךָ אֲלֵיךָ לֹא יִגֹּשׁ: ח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבִּיט וְשַׁלַּמְתָּ רָשָׁעִים תִּרְאֶה: ט כִּי אֶתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מַעֲוֹנָךְ: י לֹא תֵאָנָה אֲלֵיךָ כַּעַשׂ וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ: יא כִּי מִלֵּאכָיו יִצְוֶה לָךְ לִשְׁמֹרְךָ בְּכָל דְּבָרֶיךָ: יב עַל כַּפִּים יִשְׁאוֹנֶךָ פֶּן תִּגָּף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: יג עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כִּפִּיר וְתַנִּין: יד כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי: טו וַיִּקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצִרְהָ אֲחַלְצָהוּ וְאֶכְבְּדֵהוּ: טז אַךְ יָמִים אֲשַׁבְּיֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

(תהלים צא, א-טז)

(ע"פ מדרש שוחר טוב תהלים צא, א)

יט וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתָם הַכִּמְתָּה (וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה):

(שמואל-א', חצי פסוק יט)

(ע"פ מדרש שוחר טוב שמואל א, ח וסדר הפסוקים)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

(כו) וכבר אמרנו שמצב הא', מחייב בהחלט את המצב הג', שיצא בכל השיעור המלא שבמחשבת הבריאה שבמצב הא', לא יחסר ממנו אף משהו (כנ"ל באות ט"ו), ולפיכך מחייב המצב הא' את תחיית הגופים המתים. כלומר, הרצון לקבל המופרז שלהם, שכבר כלה ונפסד ונרקב במציאות הב' מחייב לעמוד לתחייתו מחדש, בכל גודל שיעורו המופרז בלי מצרים כל שהם, דהיינו בכל המומים שהיו בו. ואז מתחילה העבודה מחדש, בכדי להפוך הרצון לקבל המופרז הזה, שיהיה רק בשיעור כדי להשפיע, ואז הרוחנו פי שנים א' שיש לנו מקום לקבל כל הטוב והנועם והרוך שבמחשבת הבריאה, מכח שכבר יש לנו גוף המופרז מאד בהרצון לקבל שבו העולה בקנה אחד עם התענוגים הללו כנ"ל. ב) שמתוך שקבלתנו באופן הזה, לא תהיה רק בשיעור להשפיע נחת רוח ליוצרנו, הרי קבלה זו כהשפעה גמורה נחשבת (כנ"ל באות י"א) ובאנו גם להשואת הצורה, שהיא הדבקות. שהיא צורתנו במצב הג'. הרי שמצב הא' מחייב את תחיית המתים בהחלט.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, נשא דף קכ"א ע"א.

השמאל לקבל את המלכות, ונתעורר הלילה. שהוא מלכות.

ג) בתר דאתער כל וכו': אחר שנתעורר הלילה, כל אלו שומרי פתחים החצונים כולם מתעוררים בעולם ומתפשטים. וכל בני העולם טועמים טעם המות.

ד) והא אתמר וכו': והרי למדנו, בחצות לילה ממש, נתעורר השמאל כמקודם, כבעת תפלת המנחה, והשושנה הקדושה, שהיא מלכות, מעלה ריחות שה"ס חזרת החכמה משמאל, והיא משבחת ומרימה קול, אז עולה ושורה הראש שלה למעלה בשמאל, בסו"ה שמאלו תחת לראשי, והשמאל מקבל אותה. (וענין חצות ע"י לעיל ויגש דף י"א ד"ה ביאור. ול"ד דף נ"ג ד"ה פירוש. וישלח קל"ח ד"ה וג'.

א) וידבר וגו' נשא את ראש וגו' ר' אבא פתח. אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה. מקרא זה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו. כי תחילה אומר לא יחשוב וגו' משמע שיש בו עון, אלא לא יחשוב לו. ולבסוף אמר, ואין ברוחו רמיה. ויש להסתכל בו. וכבר העמידהו.

ב) ת"ח בשעתא דצלותא וכו': בוא וראה. בשעת תפלת המנחה הדין שורה בעולם, ויצחק, שהוא גבורה עליונה וקו שמאל דז"א. תקן תפלת המנחה שאז נעשה הזוג בסוד שמאלו תחת לראשי, וע"כ גבורה עליונה שולטת בעולם עד שבא ונכנס הלילה, משום שהגבורה מקבלת את הלילה. כלומר שלילה שהיא מלכות נמשכת מגבורה, שהיא תפלת המנחה. ומזמן שמתחיל תפלת המנחה, נפרש

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אחאב" (מלכים-א' פרקים טז, כט-כ) מקבילה ל-נשא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איזה קול היה
אחרי האש הגדולה

א. מי היה מתושבי גלעד
והוא היה גביא מיוחד

ה. איך כתוב, באלו מילים
שהשמים התכסו הרבה עננים

ב. למי אחאב מזבח בנה
וזאת כדי להכעיס עשה

ו. איזה תשובה קבלו
"הצועקים" הבעל עננו

ג. מה גדול היה
אסר ורד ולא יעצרכה

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אחיה, במות, גוך, דבש, הפרה, ויקן

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com